

HUDEBNÍ ROZHLEDY 04

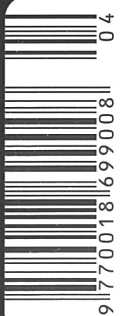
2017 / ročník 70 / cena 50 Kč

DENNIS RUSSELL DAVIES

cena ahuv za rok 2016

město lží v madridu

radu lupu

HUDBA V PRAZE

Program 9. koncertu SOČR z řady Když klasika je vášní 6. 3. tvořily v Obecním domě dvě klasiky symfonického žánru, Mozartova „Pražská“ a Mahlerův „Titan“. Tato dramaturgie byla původně připravena pro dirigenta Zdeňka Mácala; tomu však zdravotní stav neumožňuje připravit tak náročný večer. Mácala zastoupil hlavní hostující dirigent SOČR Tomáš Brauner. Večer poskytl obraz o dynamickém vývoji žánru symfonie na ploše jednoho století.

Orchestr Berg zahájil 17. sezonu koncertem 6. 3. v Českém muzeu hudby v Praze. Pod názvem Zvukové krajiny nabídl tři skladatele současnosti, dva dánské a jednoho Rakušana. Zazněly skladby Si renengesang od Benta Sorensena, Zimní noc Hanse Abrahamsena a ...und... od Georga Friedricha Haase. Poslední dvě v české premiéře, Haas byl dokonce přítomen osobně. Orchester řídil Peter Vrábel. Další koncert jarního cyklu následuje 4. 4. v Klubu Roxy pod názvem Groove s díly Zabelova, Tótha a Gabriela Prokofjeva.

vla

Cyklus Stylové večery na Novoměstské radnici v Praze 2 pokračoval 16. 2. dalším koncertem, který byl věnován bratřím Bendům, českým skladatelům 18. století. Oba mimo jiné působili ve službách pruského krále Fridricha II. Velikého v Berlíně. Tento panovník byl mecenášem umění a sám také komponoval, jako opravdovou raritu si tedy posluchači vyslechli část jeho Symfonie A dur. Těžiště večera však spočívalo v tvorbě Františka Bendy a Jiřího Antonína Bendy. Zazněl Houslový koncert Es dur F. Bendy v podání Miroslava Vilímce, J. A. Bendu prezentoval Klavírní koncert f moll se sólistkou Markétou Janáčkovou, ve společné interpretaci pak Sonáta A dur pro housle a klavír F. Bendy. Orchester Harmonia Praga pod taktovkou Štefana Britvíka předvedl ještě slavné Grave v úpravě po smyčcový ansámbl. Poučný večer pak byl doplněn průvodním slovem Miroslava Vilímce.

Sólový koncert harfistky Jany Bouškové s Pražským komorním orchestrem se uskutečnil 21. 3. v kostele sv. Šimona a Judy v Praze. Jana Boušková provedla Danse sacrée et danse profane Clauda Debussyho a Morceau de Concert Camilla Saint-Saënsa, a to poprvé v Praze. Méně uváděným dílem je Saint-Saënsův opus č. 154 Morceau de Concert. V repertoáru Jany Bouškové má však své pevné místo, neboť s ním například získala druhou cenu na Mezinárodní harfové soutěži v Izraeli a zvítězila na harfové soutěži na Univerzitě v Indianě, kde studovala.

Jubilejní desátý ročník jazzového festivalu se konal v lednu ve Znojmě. V sobotu 21. 1. v Obecním sále vystoupila taneční škola Swing Wings s doprovodem brněnského Jazz Archivu, ve stanu pod radniční věží zahrál i znojemský Kouda's Quartet a návštěvníci obdrželi na zahřátí i svařák. Festival uzavřelo v neděli 22. 1. v kostele sv. Václava vystoupení čtveřice vokalistů Four Way Close z Brna. Od 17. 1. ve Znojmě vystoupili i italský zpěvák Marco Perfetti, Vilém Spilka Quartet či brněnský klavírista a zpěvák Radek Bagár. Pro nemoc se omluvil patron festivalu, zpěvák Peter Lipa.

vla

Dva koncerty filmové hudby hostila během února Praha. Za doprovodu 250 lidí – sboru (VUS UK) a Kühnova dětského sboru a sólistů a orchestru Plzeňské filharmonie – byla v pražské O2 aréně promítnuta 18. 2. druhá část trilogie Pan prstenů: Dvě věže s hudbou Howarda Shorea, třetí část bude uvedena tamtéž 2. 12. Další koncert filmové hudby uspořádal Pražský filmový orchestr v kině Lucerna 12. 2. Dirigoval Jiří Korynta, zpívala Barbora Řeháčková, zazněly ukázky z filmů od skladatelů Shorea, Zimmera, Jablonského, Badelta, Williamse a dalších.

vla

Absolutní vítězkou rozhlasové soutěže Concertino Praga a držitelkou ceny Heleny Karáskové se stala šestnáctiletá flétnistka Uljana Živická z Ruska. Porotci rozhodovali na základě poslechu nahrávek. Letos byla soutěž vypsána pro flétnu, hoboj, klarinet a fagot. Také v dalších kategoriích se dařilo ruským hudebníkům. V hoboji se na druhém místě (první cena nebyla udělena) umístil Timofej Ichanov a v kategorii klarinet obsadil první místo Andrej Rjazancev. Mezi fagotisty na první místo dosáhl český muzikant Adam Plšek. Vítězové budou své výkony obhajovat na slavnostním koncertu laureátů, který se uskuteční ve Smetanově síni Obecního domu 9. června.

HUDBA V ČECHÁCH

Houslový koncert B dur Jana Kubelíka, který cílevědomě propaguje Miroslav Vilímec, mimo jiné nedávnou rozhlasovou nahrávkou s Plzeňskou filharmonií, zazněl na jeho recitálu 22. 2. v Rokycanech. O den poté pak v Krnově, kde za spolupráce klavíristy Vladislava Vilímce vystoupil také pravnuke Jana Kubelíka, houslista René Kubelík, který působí v Německu. V programu zazněla řada Kubelíkových skladeb i houslových duet (Leclair, Wieniawski aj.), během koncertu umělci četnému publiku prozradili i řadu zajímavostí ze života a umělecké kariéry legendárního českého houslisty.

KAREL BĚLOHOUBEK
29. 12. 1942 – 31. 12. 2016

Odešel dirigent a skladatel Karel Bělohoubek. Muzikant si pamatuje dirigenty podle jejich rukou. Já nikdy nezapomenu na jeho oči, laskavé, usměvavé, bránu do jeho duše, která byla naplněna hudbou a člověčenstvím. Hudba je dána člověku do vínku, ale záleží jen na něm, zda se talent promění ve schopnost. Karel Bělohoubek mohl být po otci kovářem. Narodil se v Žarošicích nedaleko Kyjova. Rázovitý kraj Hanáckého Slovácka se svými barvitými folklorními tradicemi, krásnými kroji a hudebním bohatstvím v něm zůstal po celý život. Dali mu do ruky klarinet a brzy jej pan učitel Zavadil dovedl k takové úrovni, že začal uvažovat o konzervatoři. Zkusil vojenskou (v Liberci a pak v Roudnici) – musel si však vybrat ještě jeden nástroj, zvolil fagot a zůstal mu věrný po celý život. V roce 1959 ukončil studia a nastoupil v hudební rotě ve Stříbře. Po dvou letech si talentovaného muzikanta všimla Praha, nastoupil nejdříve do Posádkové hudby a posléze do tehdejší Ústřední hudby ČSLA. To už si doplňoval vzdělání studiem na Pražské konzervatoři, fagot u prof. K. Pivoňky, a také dirigování u B. Čížka. Rodil se budoucí dirigent – a také skladatel, do tajů kompozice jej v soukromém studiu zasvěcovali J. Z. Bartoš a M. Jučelka. V roce 1978 se stal dirigentem ÚH (také dirigoval Českou komorní filharmonii) a o devět let později jejím šéfdirigentem. Když v roce 1999 odcházel do výsluh, zůstala za ním úspěšná práce při transformaci armádního tělesa v moderní symfonický dechový orchestr. Navázal přitom na práci svých předchůdců, když kromě služby pro armádu upevnil tradici koncertování se skladbami symfonického repertoáru a také jejich pilným nahráváním. Byl skvělým aranžérem, jeho barvitě partitury zcela zachovávaly bohatství originálů – vzpomeňme např. Janáčkovy Sinfonietty či Dvořákových Slovanských tanců. Byl ale také tvůrcem úspěšných skladeb: Mattinata pro soprán saxofon, Bolero, Concertino pro klarinet, a také Uvítací pochod a mnoho dalších. Jeho skladatelského a dirigentského umění si cenili i v zahraničí, kam byl zván jako dirigent (Straussův symfonický orchestr) i jako porotce. Karel Bělohoubek byl český muzikant a skvělý člověk, silný, skromný, statečný. Dlouho odolával zákeřné chorobě. Tenhle boj sice prohrál, ale jeho dílo zůstává navždy.

Ilja Šmíd